

De Drietand

Hallo feestvierders! Vooreerst wensen wij, de redactie van dit clubblad en uiteraard ook het voltallige bestuur, U een voorspoedig en gezond 2006! Met heel veel duikplezier, duikreizen en al wat U zich maar kan wensen!

Zoals U allicht weet, hebben wij een erg goede penningmeester, die de clubgelden beheert op een manier die niemand hem kan nadoen! Dat resulteert dan ook in een erg gezonde financiële situatie van onze club, waardoor de lidgelden ook voor het komende jaar onveranderd zullen blijven! Je leest er alle details over, verder in dit blad.

De komende maanden zullen voor onze duikclub meer dan druk zijn!
De viering van ons 45 jarig bestaan is ondertussen zo goed als rond, maar het feestbestuur heeft toch nog heel wat werk voor de boeg!
Wij rekenen uiteraard ook op uw medewerking, onder de vorm van uw aanwezigheid en dit met zoveel mogelijk vrienden en kennissen.

En dat is natuurlijk niet de enige activiteit die het feestbestuur in goede banen moet leiden, ook het Ardennenweekend komt eraan!

We hebben gekozen voor dezelfde locatie als vorig jaar, na de lovende kritiek van de deelnemers, al zullen we wel trachten de afstand van de afdaling iets in te korten door de vertrekplaats aan te passen.

Verder in jouw clubblad vind je uiteraard de vertrouwde aankondigingen en mededelingen. Sinds kort zien we ook Eric Geernaerts regelmatig in het zwembad, of nog correcter...in het water! Wat daar achter zit kan je ook vernemen in deze Drietand...

Vergeet ook niet te zorgen dat je medische keuring tijdig in orde is! Alle info en de beste manier om af te spreken staan verderop vermeld...

Uiteraard mag ook het stukje “mariene biologie” niet ontbreken. Deze keer bespreken we de vijfdradige meun, een vis waarvan velen het bestaan niet eens kennen...

Zo, ik ga jullie geduld niet langer op de proef stellen. Veel leesplezier gewenst en, voor de dapperen die het koude water toch nog zullen trotseren,...doe het veilig!

Betaling lidgeld.

WANNEER dient het LIDGELD betaald?

Het duikjaar loopt van 1 september tot 31 augustus. Het lidgeld wordt eind september of ten laatste in de loop van de maand oktober door de algemene vergadering bepaald en dient dus na bekendmaking te worden voldaan.

HOE BETALEN?

Door overschrijving van € 90 voor duikende leden, € 70 voor studenten, en € 60 voor volwassen zwemmende leden, € 15 voor kinderen. Te storten op 402-9137089-74

NOG VRAGEN?

Richt je tot onze penningmeester J. Van Riel 03/230.86.83

Vijfdradige meun (Ciliata Mustella)

Ik ben er van overtuigd dat slechts weinige Oosterscheldeduikers ooit al van de vijfdradige meun (behorend tot de kabeljauwachtigen) gehoord hebben laat staan gezien!

Het is dan ook een zeer uitzonderlijke verschijning in de Oosterscheldewateren. Ook het feit dat het vooral een nachtactieve vis is, maakt dat een ontmoeting eerder uitzonderlijk is.

Deze dieren zijn typische vissen van de kustwateren, getijdengebieden en riviermondingen. Ze komen voor in het noorden van de Atlantische Oceaan, vanaf de Noordkaap tot en met Portugal, IJsland en het kanaal.

Er bestaat niet alleen de vijfdradige meun maar ook de driedradige en vierdradige. Zijn naam verwijst naar een aantal baarddraden die zijn ingeplant rond de bek en bij de hier beschreven soort zijn er dat dus vijf. Deze baarddraden zitten vol zintuigen en worden aangewend bij de jacht.

Hun voedsel bestaat immers vooral uit garnalen en jonge visjes zoals grondels. Vooral garnalen durven zich nogal wel eens in te graven en de draden spelen dus een belangrijke rol om ze te ontdekken.

Hieruit mag ook blijken dat de meun een bodembewoner is. Door hun donkerbruine kleur zijn ze vaak bijna niet te onderscheiden zijn van de zanderige ondergrond.

De jacht op garnalen gebeurt tijdens de zomermaanden in het ondiepe kustwater. In de late herfst volgen ze de garnalen naar dieper water, waar de meun in het vroege voorjaar ook paait. Dit gebeurt tussen januari en eind mei. Eens volwassen, kunnen zij een lengte bereiken van 25 à 30 centimeter.

De grootste vijand van de meun is voor één keer eens niet de mens, want deze vis heeft geen enkele culinaire waarde, maar wel de zeemeeuwen. Daar deze vissen zich veelal in erg ondiep water ophouden zijn zij voor deze vogels een erg makkelijke prooi.

!! Medisch duikonderzoek !!

Hoe afspreken voor een medisch onderzoek?

- woensdagavond in het zwembad
- telefonisch op 015/61.36.86, is te proberen, maar meest bereikbaar rond 8 uur 's morgens of 's avonds.
- boodschap langs fax 015/61.71.11 of E-post (walterlauwers@pi.be) en Walter Lauwers neemt dan zelf contact met je op.

Hoe Dr Lauwers vinden in de Bosstraat 10 te Zemst?

Vanuit Mechelen (of afrit Mechelen zuid), de baan naar Vilvoorde-Brussel. Over de autostrade zie je links van U de kerk van Zemst en let dan op : rechts, een 300 meter verder, eerste straat rechts (met hoekcafe "Den Arm" en met wegwijzer "Zemst-Laar") sla je in.

Je rijdt één straatje voorbij, tot de tweede straat, terug met plaat "Zemst-Laar" en je slaat daar links in (Linterpoortenlaan).

Je volgt deze gedurende +/- 2 km, tot je, voor een bocht, rechts een reflecterende rode pijl ziet.

Net daarvoor, is er rechts een klein straatje, de Bosstraat (naambordje staat rechts op elektriciteitspaal...) en 200 meter verder is nr 10...(als je aan de driesprong uitkomt ben je 100m te ver...)

Neptune 45 jaar ... (oud / jong) Quo vadis ?

Wat zijn we nu, wat zijn we geweest en wat zullen we worden ???

(Geregeld opgevangen gezegde van de wijze clubfilosoof, Walter Negrita)

Neptune mompelde iets onverstaanbaars - maar het was zonder twijfel wél een krachtterm - in zijn met zeewier en zeesterren gelardeerde baard toen één van zijn favoriete, welgeschapen, blonde sirenen, luisterend naar de naam Yvetje, hem het alarmerende bericht in het oor kwam fluisteren dat zijn eigenste club getroffen was door het gevaarlijke virus der waterschuwheid.

Voor de leek: Het betreft hier een ziekte waarvan één van de eerste symptomen het “kanthangen” is, later verergerend tot het “kantzitten”, beide fenomenen uiteraard tot grote hinder en ergernis van de nog onbesmette Neptuner die ijverig zijn trainingslengtes in het zwembad wil palmen, maar nog amper plaats vindt om zijn keerpunt te nemen. De finale fase zet in als de getroffene nog wél rond de zwemkom loopt, maar angstvallig vermijdt zich ook maar enigszins te bevochtigen.

Terminaal wordt het echter als het slachtoffer in de zwembadhal van angstkoorts begint te ijlen tegen de van dienst zijnde sirenen, die er de ingang bewaken.

Neptune herinnert zich nog maar al te goed het devies dat de macho-duikers ooit tijdens een clubvakantie op de Bahama's op hun T-shirts lieten zetten: “Dôkers zen zôpers en waive zen memmers (=zeurgrieten)!”

Zééééé erg dus, dit travestietengedrag!!!

Als excuus voeren de getroffenen dan aan dat ze geen zwembroek (bij) hebben!!!

Alsof dat Neptune zou kunnen in verlegenheid brengen! In zijn Grieks-

Romeinse jeugd werd toch elke sport in adamskostuum bedreven! Trouwens, zwom in meer recente tijden de “Witte”, alias Ernest Claes, ook al niet poedelnaakt in de Demer!

Neptune wou dus meteen ingrijpen en stuurde prompt zijn lievelingsdochter, Yvetje, er op uit om den Erik elk excuus te ontnemen door hem een zwembroek te bezorgen. En zie, het lukte wonderwel! Uit eerlijke schaamte begaf den Erik zich, zij het slechts zeer aarzelend, te water, dit ook tot grote opluchting van de sirenen, die nu weer (zonder ongewenste oren in hun buurt) onder elkaar konden m...babbelen over die dingen des levens die venten niet aangaan en hun eigenlijk meestal ook niet zo erg interesseren. Neptune herinnert zich den Erik trouwens nog zeer goed als een hartstochtelijk palmer, die vroeger elke week gedurende een vol half uur, onstuitbaar, als een niet te volgen locomotief, zijn baantjes trok in het zwembad. Van dat kaliber hadden we er overigens nog! Waar blijft tegenwoordig de Walter Negrita, vroeg Neptune zich af. En de Roger Sloef? En de Jocke? Die laatste vermaakte zich soms met het fictief samenstellen van record-palanqués voor wat de samengetelde leeftijd betrof. (Neptune hoopt trouwens ten zeerste deze vrienden weer te zien op het feest van 45 jaar clubleven!) “De club wordt oud”, zuchtte hij, “45 jaar is meer dan een gemiddeld mensenleven, maar 't was een mooie tijd!” En zoals altijd, als hij een beetje weemoedig wordt, grabelde hij naar zijn farde met de menukaarten van vorige clubbanketten.

Neptune is namelijk een fervent verzamelaar daarvan, want de tekeningen van den Tjen, die er als versiering op staan, brengen jaar per jaar de Homerische heldendaden van de club in beeld, zodat Neptune alles weer in zijn geest ziet en herbeleeft.

Ah ! De wilde kust van Quiberon, op de kaart van 15 november 1975 !

Neptune herinnerde zich hoe de "clubzodiac" door de felle branding , met de snuit loodrecht omhoog, terug op het strand werd gekwakt bij een poging hem te water te laten. De zeeziekte was er ook nooit ver weg, maar toch werd er een heel eind uit de kust gedoken, terwijl de zodiac onbeheerd, maar wel getooid met een duikvlag, voor anker achter bleef.

"Onverantwoord!" zuchtte Neptune, "maar ja, iedereen was toen nog jong en onbezonnen en zeer hevig gebrand op het duiken. Niemand wou een duik missen! Ze hadden beslist een lesje nodig!" Toen de duikers na een prachtduik in een woud van metershoge Laminaria-wieren het hoofd weer boven water staken vonden ze tot hun ontzetting nergens hun boot. "Wat had ik ze toen heerlijk te grazen!" lachte Neptune, "Maar ze hadden dat lesje best verdiend! Ik fluisterde immers een voorbij varende toerist in het oor dat het om een afgedreven boot ging. Erg slim was die kerel trouwens niet, want het uitstaande anker vond hij best normaal voor een afgedreven boot en de duikvlag was nieuw en zonder betekenis voor hem." Er zat voor de duikers dus niet anders op dan drie uur te palmen! Uitgeput

bereikten ze tenslotte de kust. "Den Beckers" had zelfs zijn duikfles plus ontspanner en zijn loodgordel afgeworpen om het te halen, want, in tegenstelling tot nu, waren trimvesten toen enkel voorbehouden aan de hogere brevetten. "Maar het toppunt was," gierde Neptune, "dat toen ze omkeken, ze in de verte hun boot weer op de duikplaats zagen liggen!!!" De toerist had in de haven immers danig naar zijn voeten gekregen, omdat hij die duikvlag niet gezien had of ze niet kende. Full speed was hij dus teruggevaren om de boot weer te gaan leggen!

"De moraal van dit verhaal", orakelde de nu weer doodernstige Neptune : "Lap nooit mijn veiligheidsregels voor het duiken aan je laars en ... begin als de weerlicht het palmen te trainen tot je er sterretjes van ziet, want in een noodsituatie kan je die gekweekte spieren wel eens heel erg nodig hebben! Maar van de andere kant kan je dan, als beloning van mijnentwege, zeker in Quiberon, na een geslaagde duik alle lekkere dieren die je tijdens de duik mocht aanschouwen voor een schappelijk prijsje op je bord krijgen en dit in elk restaurant. Er kwam mij zelfs iets ter ore over enkele Franse zeemeerminnetjes die er op de tafel zouden gedanst hebben en daarbij, mede onder de invloed van de overheerlijke Franse wijntjes, menig verhullend Sint-Jacobsschelpje en algensluiertje verloren. Spijtig dat ik dat niet op voorhand wist, want voor zoiets ben ik steeds te vinden!"

“Och, hier hebben we de kaart van 22 oktober 1977 ! Ook een sterk verhaal!” Neptune was er zelf bij, temeer daar het bij hem thuis in Italië gebeurde. Een groep Neptuners had er een boot gecharterd met de bedoeling op zoek te gaan naar een antiek wrak vol amforen dat ergens gesignaleerd was door andere duikers. Op de aangegeven plek volgden ze dus een steile helling de diepte in. Op 70 meter, ruim 10 meter dieper dan de opgegeven diepte besloten ze het zoeken op te geven en “in den blauwe” op te stijgen, teneinde de decompressietijd niet te hoog te laten oplopen. “De Ronny Goris”, in de club algemeen bekend als een durfal, wou echter van geen opgeven weten en was met geen stokken mee omhoog te krijgen. In zijn eentje (!) ging hij nog “wat”dieper (was het geen 90 meter?) en ja, hij vond er een veld van amforen! Maar temidden van de amforen lag er een prachtige dubbele duikfles en Ronny besloot die mee te nemen. Gauw zijn “parachutte” er aan bevestigd en die opgeblazen.

Langzaam rees de fles op van de bodem, toen Ronny plots iets opmerkte dat hem tevoren ontgaan was: er hing een duiker aan!!! Van uit de kap van het duikpak grijnsde hem een kaalgevreten schedel vriendelijk toe. Toch stonde Ronny’s bloed op slag in zijn aderen. De bodem krulde zich plots als een sfeer rond hem op, zodat hij niet meer wist waar boven of onder was. Dieptedronkenschap! Waar bevond zich de reddende zeespiegel???

“Nog een geluk dat ik hem toen in het oor fluisterde om zijn reddingsvest op te blazen”, gromde Neptune, “want anders was hij er nu niet meer geweest!” Ronny steeg dus met een sneltreinvaart vanzelf omhoog en kwam pas bij zinnen toen hij zijn “palier doende” vrienden bereikte. Gelukkig kwam hij er, na zeer uitgebreid decompresseren, gevolgd door zuurstoftoediening, heelhuids, zij het met de schrik vanaf. Hij duikt al lang niet meer. “Beter blode Jan, dan dode Jan!” besluit Neptune, “dat is onder water een waarheid als een koe en ik kan het weten! Mijn tuinen liggen vol vriendelijk grijnzende skeletten van nationale monitoren en andere gebrevetteerden die dachten dat sterren hun tot een soort superman verhieven!”

“Dan was wat staat afgebeeld op de kaart van 1 december 1979 eigenlijk een veel leukere herinnering!” mijmerde Neptune terwijl hij even aan zijn glaasje Dieptedronkenschap nipte.

Het was ergens op een eiland in de blauwe, zonovergoten Caribische Zee. De mannelijke Neptuners hadden hun sirenen verteld over het prachtige onbewoonde eilandje dat ze onderweg naar hun duikstekken al meermalen gepasseerd waren: een hagelwit strand, op de passaat wuivende kokospalmen en geen toerist te zien. Ze hadden het Fantasy Island gedoopt.

Nu is er iets waar alle sirenen in uitblinken en dat is nieuwsgierigheid! Dus vroegen ze de duikers om hun, voor de duur van de duik, daar af te zetten in het voorbij varen, zodat ze eens lekker volledig van de zon konden profiteren. Daarbij, sirenen zijn dol op voorbij varende schepen en nog meer

op de mooie smachtende zeelieden aan boord, zoals het iedereen wel bekend is. Groot was dus de hilariteit toen ze op een piepklein eilandje werden afgezet, van het genre dat U allen wel bekend is uit de cartoons. Er was echter geen palmboom, maar vissers hadden er wel een keet ineen geflanst met wat planken en een golfplaat. Liefmoederen hielp niet, de duikers waren onverbiddelijk: de sirenen zaten er voor enkele uurtjes vast. Nou, de zon en de eenzaamheid, daaraan ontbrak het hun niet. Echte sirenen konden zich toch geen betere stek wensen!?

“Schat, het eten is klaar! Kom je aan tafel?” klonk plots de stem van Amphitrite, Neptune’s lieve eega. Neptune klapte zijn farde dicht en gromde: “Zelfs een god kan het zich niet veroorloven zijn vrouw te laten wachten als die haar zorgvuldig bereide maaltijd op tafel heeft klaar staan. Dat zou pas écht gevaarlijk zijn!!!”

!!! Clubfeest en viering 45 jarig bestaan M.D.C. Neptune !!!
Zaterdag 28 januari 2006

Zaal “California”
Sint Bavoplein 17
2530 Boechout
(centrum Boechout – achter restaurant “Cosmo”)

*

Deuren om 19h

*

Prijs €60 p/p drank inbegrepen (te storten op 402-9137089-74)

*

Inschrijven tot ten laatste 14 januari bij Maria, Sonja of Brigitte...

**M.D.C. NEPTUNE
ARDENNENWEEK END
OP 29 EN 30 APRIL 2006**

Hostellerie Le Charme de la Semois
Rue de Liboichant 12
5550 Alle sur Semois
TEL : 061/50.80.70

Samenkomst op **zaterdag 29 april** om 11h

*

Toewijzing van de kamers

*

Afdaling van de Semois

*

Gastronomisch avondeten

*

Zondag 30 april

*

Ontbijt

*

Wandeling (zorg voor stevig schoeisel of laarzen...)

*

Warm middagmaal

Prijs voor dit alles : € 205 per koppel – een persoon alleen betaalt € 130

Er zijn slechts een beperkt aantal kamers beschikbaar, tijdig inschrijven bij Maria, Sonja of Brigitte is dus de boodschap,!!!

De inschrijvingen worden hoe dan ook definitief afgesloten op woensdag 29 maart 2006 !!!

De deelnemers zullen tijdig een wegwijzer krijgen zodat deze locatie probleemloos te vinden zal zijn...